

S.P.Q.R.

ROMSELSKABET

- Nollis kort over Rom
- Rom – og Romerriget – har altid haft en stor tiltrækningskraft
- Romquiz

Kære Medlemmer

Hermed endnu et nr af Romselskabets Coronabreve. Vi har som skrevet i sidste nr mange planer især for efteråret. Vi har pt kun dato for et arrangement, nemlig temadagen den 9. oktober på Nationalmuseet.

Vi arbejder på to (ens) byvandring i København, inden sommerferien, med fokus på Thorvaldsen, som i 2020 fyldte 250 år

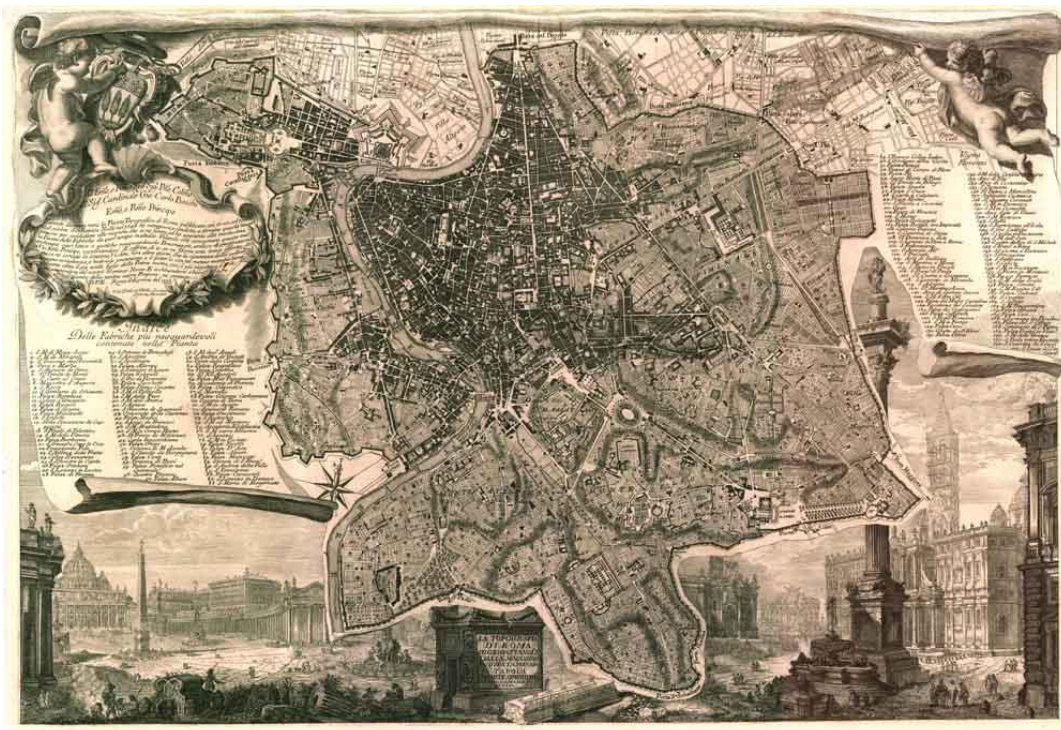
Bemærk: Koncerten med Musica Ficta og Bjarke Mogensen den 10. april er aflyst. Allerede betalte billetter bliver tilbagebetalt af Billetto.

Redaktion: Paul Anker Lund

Se på Nollis kort og tænk på historien

En reproduktion af Giambattista Nollis kort over 1700-tallets Rom hænger over spisebordet hjemme hos kronikøren. Forhåbentlig vil de børn (og måske også enkelte voksne), der spiser deres mad under det, ikke blot drages mod pizzaens og pastaens hjemland, men tænke lidt videre - for eksempel når de betragter Peterskirken.

Af Andreas Rude. Bragt i Berlingske 11-1-2006

Nollis kort over Rom. Her nedskaleret af G. Piranesi 1748

Tænk engang, så lykkedes det endelig! En af det gamle års mest markante ændringer hjemme hos os var ophængningen af Nollis berømte kort over Rom i formatet 2 x 2 meter over spisebordet. To glarmestre skulle der til, før indramningen var i hus, og selv den sidste var ifølge pålidelig kilde parat til at bede mig »tage mit l... og gå«. Men i sidste ende vandt den faglige stolthed over de frustrerede følelser. Og det var en stor dag, da familien endelig kunne inspicere det smukke resultat. Selv glarmesteren tog et fotografi med sit medbragte kamera. Rom blev vissevis ikke monteret på én dag, det ved vi nu.

Det var heller ikke nogen nem opgave. Giambattista Nolli (1701-1756) var arkitekt, landinspektør og indfødt romer, og kortet - la pianta grande di Roma - var hans livsværk. Han trykte det i 12 ark, der alle skal passe sammen under skyldig hensyntagen til såvel detaljerigdommen som det forhold, at det 18. århundredes trykkes teknik ikke var så præcis, som vi forlanger det i dag. Det gælder også for moderne reproduktioner af kortet som vores, og løsningen er at tillade bittesmå forskydninger for at få det store billede til at passe. Det kræver både flair og fingerspidsfornemmelse såvel som takt og tålmodighed, for kortet skal ikke bare lede besøgende på rette vej. Med sine allegoriske figurer og sine tredimensionale, næsten teatraliske effekter sætter kortet så at sige sig selv i scene med sit bud på, hvad den evige stad kan gøre for resten af verden.

Nollis La Pianta grande di Roma fra 1736 består af 12 indgraverede kobberplader tryk, der kan sættes sammen til ét. Det fylder 176x208 cm

Nollis kort over Rom var færdigt i 1748, netop som byen dukkede frem af støvtågerne efter en lang og energisk byggeperiode. Det betragtes med rette som et højdepunkt inden for kartografien, for Nolli ydede pavens by fuld retfærdighed på en måde, som moderne

satellitbilleder dårligt kan gøre bedre. Nollis bedrift er, at hans kort ikke bare viser byens gadenet i fugleperspektiv, men også inkorporerer grundplanerne for hundredevis af kirker og verdslige bygninger samt små og store parker og pladser. Han så at sige inviterer os indenfor, hvor 1700-tallets romerne levede og døde, gjorde forretninger og holdt gudstjeneste, slikkede solskin og udvekslede nyheder. Antikke strukturer er markeret i sort, mens senere bygningsværker fra middelalderen, renæssancen og barokken står i gråt. Tidsaldrene overlapper indbyrdes og farver det grafiske udtryk, så vi forstår, at Rom både er ældgammel og spillevende.

Det billede af Rom, som kortet tegner, er også ligetil at gå til, for det historiske centrum har kun ændret sig lidt de sidste 250 år. Vi må naturligvis undvære Mussolinis paradegader og det fingeraftryk, som Italiens samling satte på byen. Men langt det meste står som i århundrederne forud, og skal man over for venner og familie udpege en særlig god restaurant, man ikke har den eksakte adresse på, kan det med en smule indlevelsesevne let lade sig gøre at rekonstruere beliggenheden ud fra kortet - »der lidt syd for Campo di Fiori og skråt over for den kirke, vi ville have set, hvis ikke den lige præcis havde været middagslukket, da vi kom halsende efter at have brugt alt for lang tid på at beundre Palazzo Farnese«.

Nollis kort kalder på utallige glade ferieminder ved netop at være så dejligt håndgribeligt. Dagdrømmende ved spisebordet kan man lystvandre i gaderne uden at miste jordforbindelsen og uden at skulle bekymre sig om scootere og Fiat'er, ømme fødder og lommetyve. Altsammen mere end nok til at retfærdiggøre besværet med anskaffelse, indramning og ophængning.

Dog må jeg indrømme, at kortet for mig også rummer en videre pointe. For jo mere vi kigger på kortet, og jo bedre vi lærer byen at kende, jo bedre forstår vi også den hovedrolle, som Rom havde i skabelsen af den vestlige civilisation. Træder vi et skridt tilbage, er det oplagt, at kortet ikke blot fortæller os om byens struktur, men tillige illustrerer dens udvikling gennem århundrederne hånd i hånd med resten af Europa. I det ene hjørne finder vi en afbildning af Minerva, gudinde for håndværk, kunst og industri, samt en allegorisk fremstilling af Tiberen, en af Italiens vigtigste vandveje på hvis bredder Roms mytiske grundlæggere, tvillingebrødrene Romulus og Remus, blev efterladt. I det andet hjørne krones byen Rom i skikkelse af en kvinde med den pavelige tiara, mens vi i baggrunden skimter Capitol, og således på smukkeste vis får knyttet det åndelige og timelige sammen.

Træder vi yderligere et skridt tilbage og beholder de allegoriske briller på, kan vi tillade os at være endnu mere ambitiøse og i Nollis kort se intet mindre end en billedliggørelse af alt det, vi forstår ved kultur. For der er kun et lille spring fra at iagttage byens topografi og monumenter til at overveje den helhed af erfaringer, moralbegreber, retsfølelse og skikke, som menneskerne erhverver sig som borgere i ethvert civiliseret samfund. Kulturen er nærværende og dynamisk overalt i Nollis Rom, og det er ikke så underligt, for byen var centrum for den civiliserede verden i længere tid end nogen anden stad. På det politiske plan er det fristende at se en lige linie fra Romerriget over Romerkirken til Rom-traktaten. Men helt undgå ængstelse kan man ikke, for måske er Rom med sin rige arv netop også blevet et åg, det er for tungt at bære for os i dag. Det var netop på Capitol, at EUs præsidenter, stats- og udenrigsministre samledes for et par år siden for at sætte deres navnetræk på den stort opsatte forfatningstraktat. Det hjalp dem dog ikke, at de var omgivet af al renæssancens pragt og historiens vingesus, for forfatningstraktaten savnede folkelig appel og faldt som bekendt også senere til jorden. Savnede den politiske elite, der stod bag forfatningstraktaten,

monstro noget væsentligt i deres visioner for Europa? Kunne det også være sket for mænd af samme støbning som EUs fædre - Robert Schuman, Konrad Adenauer og Alcide de Gaspari? Måske. Men Schuman og hans kolleger var i 1940'erne og 50'erne i det mindste ikke bange for at se deres samlingsbestrebelse for kontinentet som en historisk mission. For dem skulle europæisk enhed ikke bare være bundet op på markedsøkonomiens velsignelser, men også rumme en moralsk ambition og være forankret i den særegne europæiske identitet, som Rom er en af de fremmeste bærere af.

Vor tid synes først og fremmest at leve i nuet med en meget snæver tidshorizont. Tidligere slægter levede måske lidt rigeligt i skyggen af fortidens bedrifter, men vi sætter til gengæld fremtidsforskere højere end historikere. Når man kigger på kortet over Rom, er det oplagt at sammenligne med latin, der nok forenede Europa i 2.000 år, men som vi i vores visdom har gjort vores bedste for at marginalisere. Så er det alligevel bedre at lade nysgerrigheden i stikken og stirre sig nærsynet på øjeblikket.

Og så alligevel ikke helt. Jeg sætter min lid til, at ingen betragter Nollis kort upåvirket, og med en smule held vil de børn (og måske også enkelte voksne), der spiser deres mad under det, ikke blot drages mod pizzaens og pastaens hjemland, men tænke lidt videre - for eksempel når de betragter Peterskirken. Den optræder prominent på Nollis kort, omend indpakket i den ældre bymasse, som det var tilfældet indtil åbningen af Via della Conciliazione i 1937. I år (dvs. 2006) kan kirken fejre 500-året for begyndelsen til sin opførelse, og her har vi en perfekt anledning til at fundere over sammenhængen mellem religion, kunst og politik i et vældigt spænd, der griber tilbage til apostlen Peters grav ved Neros cirkus og frem til den TV-transmitterede midnatsmesse julenat med den seneste Pontifex Maximus - alias pave Benedikt XVI - ved højalteret i Bramantes, Rafaels og Michelangelos basilika. Vi lægger stille kniv og gaffel. Måske kan nysgerrigheden efter den større sammenhæng en gang imellem få overtaget over de snævre rammer, som hverdagen sætter for de fleste af os. Og hvis det sker, så er det store eventyr for alvor i gang. Det vidste Nollis alt om. Jeg tror, det var derfor, han skabte sit kort.

Rom – og Romerriget – har altid haft en stor tiltrækningskraft

Af Ole Andersen og Per Kristian Madsen fra bestyrelsen samt Philip Kristian Dons Madsen

Længe før Romselskabet blev grundlagt, og endog længe før guldaldermalerne og Thorvaldsen sammen med mange andre kunstnere fra det nordlige Europa invaderede Rom, havde byen en tiltrækningskræft på nordboere. Faktisk helt fra tiden omkring Kristi fødsel i det, der meget betegnende hedder Den romerske Jernalder i vores hjemlige historie.

Lånte ord og ideen om et alfabet

Allerede under den sindssyge Kejser Caligula (37-41 e.v.t.) kom flere germanere til Rom, hvor de tjente kejseren som livvagter. De bragte nyt med hjem. F.eks. nye ord og begreber: Efter Julius Cæsars død blev hans efternavn en del af kejsertitlen for de romerske kejsere. På latin udtalte man 'C' som en k-lyd. Caesar blev derfor udtalt Kaesar, der blev til vores ord 'kejser' ganske som på tysk: 'Kaiser' og på russisk: 'Tsar'. Forståelsen af den romerske kejser/Cæsar som den mest magtfulde mand i riget fra germanernes synspunkt ses dermed også i vores sprog i dag.

Kam fra Viemose med de ældste kendte runer fra 1. årh. e.v.t. Foto Nationalmuseet.

Lad os blive lidt i det sproglige hjørne. Vores forfædre har helt givet fået inspirationen til deres runealfabet, Futhark, sydfra. Den ældste kendte runeskrift i hele verden er fra et dansk fund fra ca. 150 e.v.t. ved Viemose på Fyn. Det drejer sig om en kam af ben med indskriften *harja*, måske et navn eller ordet 'kam'. Futhark består af enkelte bogstaver nogle med tilsyneladende lån fra det latinske, nogle fra det græske og nogle fra det etruskiske alfabet. Men nogle af bogstavernes lyde er baseret på det oldnordiske sprog og er uden sammenhæng med forbillederne. Nyere forskning peger på, at runealfabetet er en imponerende nordisk, selvstændig frembringelse, der må have stillet endog meget store krav til viden om sprog, lyde og grammatik. Og det i en verden fuldstændig uden eksisterende skriftlig tradition. Man mener, at kun ganske få i begyndelsen har været i stand til at skrive og læse runerne, der muligvis har været tillagt en magisk kraft. Ikke mindst de mange runesten sat senere som minder over afdøde kan have haft en religiøs betydning. Men runeskrift i forskellige udgaver blev faktisk brugt som daglig skrift helt frem til ca. 1200 e.v.t.

Et helt andet slags lån, og måske mere dagligdags, var muligheden for at angive præcise tidspunkter i form af navne på måneder og ugedage, som formentlig er direkte lån fra romerne. Cæsar tog initiativet til den julianske kalender med 12 måneder i modsætning til den ældre romerske med kun 10 måneder. Men både den ældre og den nye romerske kalender afspejles tydeligt i vores månedsnavne: F.eks. Januar viet til Janus, der ser både frem og tilbage, februar (af romernes ord for renselse), hvor romerne holdt årets store renselsesfest, marts til krigsguden og planeten Mars, maj til Maja, juni til Juno, og så lige indskudt et par navne på Julius (Cæsar) og Augustus, inden årets sidste 4 måneder kommer med reminiscenser af den gamle kalender med ordenstallene fra 7 til 10.

Heroppe fik ugens dage til gengæld navne efter de oldnordiske guder, men nærmest direkte oversat fra de tilsvarende romerske: Mandag: månedag, tirsdag: Thyrs/Mars's dag, onsdag: Odins/Merkurs dag, torsdag: Thors/Jupiters dag, fredag: Frejas/Venus' dag, søndag: solens dag. Og så er der lige lørdag, der i Rom var Saturns dag (sml. Engelsk), men heroppe blev til vaskedag.

Har Odin lånt fra Mithras?

Mange, formentlig de fleste, der drog sydpå til Romerriget, har været krigere – selvom der givetvis også har været handelsmænd iblandt. I syden kan krigerne have stiftet bekendtskab med soldaterguden Mithras. Hans kult var udelukkende for mænd og med nogle lidt voldsomme fortællinger. Han ofrede f.eks. sig selv – til sig selv! – ved at hænge i et træ og give sit ene øje for at vinde indsigt og magt. Det er tankevækkende, at nøjagtigt det samme fortaltes om Odin, den nordlige krigergud, som blev dyrket i store områder i Nord-Europa,

Også et lån? Eller en efterrationalisering: For alt det, vi fortæller om de nordiske guder er jo formaliseret i 1200-årene af islandske historikere, som kendte både romerske og nordiske guder. Odin findes sammen med andre mytologiske figurer på smykker og amuletter, såkaldte guldbrakteater fra dansk og nordisk jernalder.

Augustus' mausoleum. Til højre som det ser ud i dag. Til venstre en rekonstruktion. På de to søjler foran har oprindeligt Augustus' såkaldte testamente, 'Res Gestae Divi Augusti' dvs. Den guddommelige Augustus' Præstationer, været vist præget på bronzeplader. Testamentet forsvandt fra Rom, men en kopi blev siden fundet i Tyrkiet nær Ankara. Teksten er nu vist på muren ind til Fredens Alter, Ara Pacis, lige overfor mausoleet. Mausoleet er i øvrigt netop åbnet for offentligheden her i foråret 2021

Men faktisk kom der også romere den anden vej

Romerne sejlede op mod øst fra Elbens munding, hvilket Augustus pralede af i sit testamente: 'Min flåde sejlede fra Rhinens munding mod øst op til kimbrenes grænser, hvor ingen romer før den tid havde været til lands eller til vands, og kimbrenne og karyderne og semnonerne og de andre germanere i det samme område søgte med udsendinge venskab med mig og med det romerske folk'. Måske har romerne haft lumske bagtanker og været på udkig efter nye erobringer. Men det blev der sat en grundig stopper for få år efter i år 9 e.v.t., da et af den romerske hærs mest kendte nederlag, det såkaldte Varus-slag (efter den romerske general Varus), fandt sted. Her blev tre af Roms legioner udsløjet efter et forræderi af den germansk/romerske Arminius (eller Hermann), som var leder af hjælpetropperne.

Kejser Augustus rasede over tabet af sine tre legioner. Hans udpegede efterfølger Tiberius og dennes adoptivsøn Germanicus blev sendt mod germanerne for at tage hævn. Og det blev der. Især Germanicus, der havde arvet sit tilnavn fra sin general af en far, slog gentagne gange germanerne. Han hærgede vidt og bredt i Germanien og slog bl.a. også Arminius selv i en række vældige kampe. Germanicus formåede at tilbageerobre de romerske ørne, som var gået tabt i år 9 e.v.t., hvilket havde betydet en ubærlig forsmædelse for romerne. I år 13 til 17 e.v.t var han øverstbefalende for Rhinhæren på i alt otte legioner. Men eftersom Tiberius, kejser efter Augustus død i år 14, mente, at en erobring af det uvejsomme og primitive Germanien nok ikke ville kunne betale sig, blev Germanicus kaldt hjem. Hans næste opgave var den simple at ordne forholdene i Østen, men herunder døde han og blev i mindet til 'den bedste kejser, Rom aldrig fik'.

Romerske skatte i Danmark

I den samme periode begyndte flere romerske sølv- og bronzegenstande at dukke op heroppe og er siden fundet i grave. Og her kommer en lokal høvding fra Hoby ind i billedet. For et af de mest imponerende fund er sølvdrikkebægrene fra en grav i Hoby på Lolland. En afdød,

midaldrende mand blev engang kort efter Kristi fødsel begravet med meget rige gravgaver, bl.a. et helt sæt drikkeservice med bl.a. kande, bakke og kasserolle af bronze og to sølvbægre. Tilsammen et af de rigeste fund af sin art i Nordeuropa. Bægrene vejer hver omkring et kilo, og de er som resten af det romerske udstyr lavet i Italien, måske Rom, Bægrene er signeret af en sølvsmed med navnet Cheirisophos, altså en græker. Desuden er der i bunden ridset det romerske navn Silius, måske navnet på en romersk kommandant i Mainz ved den nordlige romerske grænse så tidligt som 14-21 e.v.t. Det kan have været en gave til en vigtig høvding, som så har kunnet fremvise et helt komplet sæt romersk bordservice. Måske har den afdøde kunnet byde sine gæster på vin og andet godt: der lå også to skinker i graven. Bægrene viser billeder fra Iliaden. De er af en kvalitet, der tyder på, at de er blevet lavet i Rom, og måske har de fulgt den romerske kommandant Silius på hans rejse mod den nordlige grænse fra hans hjem i hovedstaden. Vi ved, at Silius befandt sig ved grænsen på dette tidspunkt. Måske har Silius givet sine bægre som gave til en høvding nord for grænsen?

Om gravpladsen i Hoby er også at sige, at i en anden grav hvilede en yngre mand sammen med en hund. Måske en hjemvendt romersk underofficer med sin trofaste følgesvend? For det vides, at romerske officerer plejede at have hunde løbende ved deres side.

Udgravninger i Hoby har i øvrigt afsløret, at det største hus i bebyggelsen nær ved gravene ikke som vanligt var med både stald og bolig i samme hus. Måske har man flyttet stalden under indtryk af mere civiliseret levevis nede i Romerriget? En forsmag på de store forsamlingshuse i vikingetiden? Men dermed er ikke sagt, at dyrene var uden betydning. For naturvidenskabelige undersøgelser af fåreknogler antyder, at fårene kunne være ekstra store og dermed gode uldproducenter gennem flere år. Måske kan man forestille sig, at der afgik baller med lollandsk uld til brug f.eks. i Köln?

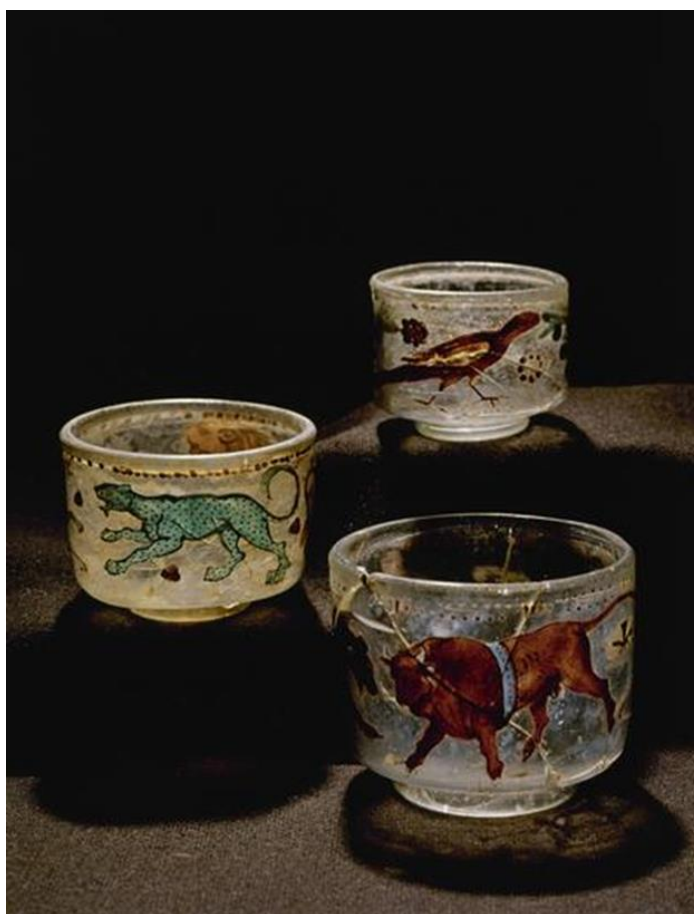
Sølvdrikkebægrene fra Hoby. Billederne er illustrationer fra Iliaden. Til højre ser man kong Priamos af Troja, der bønfalder Achilleus om at få udleveret Hectors lig. Til venstre får Filoktet vasket sine fødder efter et slangebids. Hvem ved, måske kendte eliten på Lolland til historierne fra Iliaden? Bægrene kan ses på Nationalmuseet – med mindre de er udlånt til særudstillinger.

På Stevns ved Himlingøje har man fundet forbløffende velbevarede romerske glas ved en gravplads fra 2. og 3. årh. e.v.t. Romersk glas har nemlig den egenskab, at de i modsætning til senere tiders glas, også vores, ikke nedbrydes af den såkaldte glaspest. Man ved faktisk ikke, hvad hemmeligheden er! Men nogle af de gravlagte var uden gravgaver. De har formentlig været tyende eller trælle. I vores sammenhæng er det lidt sjovt, at gravpladsen ligger ved Tryggevejle Å. Man kommer til at tænke på Christian IV (Poul Reumert) i

Elverhøj, da han krydser Tryggevælde Å og skrider ind i Ellekongens gebet: 'Vel er jeg ikke Cæsar, og disse bølger ikke Rubicon. Men dog jeg siger: 'Iacta est alea', 'Terningen er kastet'.

Andre danske fund understreger, at romerne har haft en udbredt og indbringende våbenindustri ikke mindst i rigets grænseegne. Romernes egne tropper har skullet udstyres, og fremmede tropper har anskaffet sig de nyeste udgaver til brug hjemme og ude. Det ligner jo på mange måder nutiden. Men jernalderens folk har ofret til guderne efter en sejr som tak, f.eks. ved nedlægninger i søer og moser.

I Illerup Ådal ved Skanderborg har man fundet flere ofringer af fjendtlige våben og andet udstyr efter sejrige slag fra omkring 200 – 400 e.v.t. Man mener, at den besejrede fjende har været angribere fra Mellem-Skandinavien, som åbenbart har haft moderne romersk udstyr. Blandt de mange ofrede våben er flere massefabrikerede romerske sværd. Ved Viemose på Fyn har man ovenikøbet fundet romerske sværd med fabriksstempler. Kvaliteten af de bevarede sværd i Danmark er enestående høj, fordi de hverken er omsmeltede eller nedbrudt i moserne. (Italienske arkæologer er meget imponerede over vores mange velbevarede romerske våben. Det har de ikke hjemme i Italien). Besejrede fjender blev formentlig enten slået ned/henrettede/ofrede eller solgt som slaver. Måske til folk i Romerriget.

Flotte romerske glas fra gravplads ved Himlingøje på Stevns fra 2. og 3. århundrede e.v.t. Glassene kan ses på Nationalmuseet.

I tiden frem mod 400 e.v.t. og senere anvendte romerne i vid udstrækning lejesoldater fra folk i grænseegnene, som romerne ville forsvare sig imod eller indlemme. Altså tit fra de samme folkegrupper, som var modstanderne. Men soldaterne skulle aflønnes, og det skete ofte med penge i form af romerske solidi, guldmønter med den udstedende kejsers navn og portræt. Pengene kan også have været gaver, ren bestikkelse eller beskyttelsespenge. Romerne betalte f.eks. høvdinge i andet geled inden for grænsen for at støtte dem mod andre

i området efter devisen 'Divide et impera' d.v.s. 'Del og hersk'. Nogle mønter er blevet ofret til hjemlige guder, måske gravet ned i ufredstider og senere glemt, eller omsmeltet. F.eks. var de danske guldhorn, der siden blev stjålet og omsmeltede endnu en gang, måske fremstillet af omsmeltede solidi.

Romersk solidus med portræt af kejser Honorius, der var en svag vest-romersk kejser i en lang periode 395-426 e.v.t. Af ordet 'solidus' har vi fået både ordene soldat, sold og solid

Men der er også kommet handelsvarer nordfra til Romerriget. Slavehandel har været en fast og stor del af handelen mellem Nordeuropa og romerne i syd. Slaverne kom fra de (formentlig talrige) krigeriske sammenstød og overfald internt i 'Germanien', herunder også Danmark, i folkevandringstiden. Andre nordiske eksportvarer har været skind eller pelsværk og rav. I det første århundrede e.v.t. importerede romerne store mængder rav særligt fra Norden, hvor det kom til den romerske by Aquileia øst for det nuværende Venedig. Her indgik ravet i en stor industri, hvor man lavede smykker, amuletter mod hoste og sygdomme og mange andre genstande, der blev sendt til de finere smykkemarkeder i Italien. Flere små dyr og frugter blev også lavet med små nytårshilsener, som man kunne købe til held og lykke omkring nytår. Det siges at Kejser Nero (54-68 e.v.t.) sendte en embedsmand til Østersøen for at opkøbe enorme mængder rav til brug i amfiteateret i Rom. Om ravet fandt vej er ikke sikkert, men det bliver nævnt, at embedsmanden slog sig ned i området efter sin rejse. Rav blev set som en så stor luksusvare, at Plinius i irritation over overklassens luksustrang beretter om Nero, at han i en sonet sammenligner sin kejserinde Poppeas hår med rav. Men hverken slaver eller rav efterlader jo så blivende spor som f.eks. våben.

Så længe hele verden under corona-pandemien er rød, så udlandet ligger uden for det opnåelige, må vi glæde os over de mange enestående fund i danske museer. De bliver formentlig åbnet for adgang tidligere end Rom.

(Oversættelsen af Res Gestae er vores egen. Vi skal overfor kyndige beklage mulige fejl)

Nyhedsbrev med artikler om Rom og Italien

Journalisten Jesper Storgaard Jensen, der er korrespondent for Kristeligt Dagblad fra Rom, har for nylig fået lavet en ny hjemmeside – www.detusynligeitalien.dk

I den forbindelse laver han et månedligt nyhedsbrev med fire-fem artikler fra det usynlige Italien, dvs. fra det Italien som vi ikke kender. Nyhedsbrevet er gratis og man kan melde sig til her:

<https://www.detusynligeitalien.dk/nyhedsbrev/>

Fra den 16. marts indleder Jesper desuden en foredragsrække – ”Kom med til nutidens Italien” - om Italien. Der vil være tale om i alt seks foredrag. To af dem handler om Rom – kvarteret Garbatella og Roms mest fascinerende museer. De resterende fire vil omhandle det italienske samfund. Emnerne på disse fire foredrag er er: 1) MeToo-bevægelsen og kvindekamp i Italien, 2) Hvorfor flygter de unge veluddannede italienere fra Italien?, 3) hvor religiøse er italienerne egentlig? og 4) Italiens forhold til EU.

I kan lytte til en kort intro til foredragsrække her og evt. tilmelde jer hvis I er interesserede.

<https://www.detusynligeitalien.dk/>

Prisen for de seks foredrag er på 495 kr. men for SPQR-medlemmer vil der være en rabat på 10%, så den nye pris bliver 445 kr. Rabatkoden hedder - *spqr*

E-bog: 50 unikke oplevelser i Rom

Efter mange års besøg i Rom har jeg valgt at skrive “50 unikke oplevelser i Rom”. E-bogen (PDF) består af 50 fortællinger med oplevelser, du kan tage ud og se i den italienske hovedstad. Det kan være en seværdighed, en sjov anekdote, en legende eller noget helt fjerde. Til hver oplevelse er knyttet et billede. Ved nogle oplevelser er link, hvor du kan læse mere. Se eksempel i varegalleriet. Alle billeder i e-bogen er taget med mit eget kamera.

Oplevelserne i denne e-bog fylder ikke nødvendigvis på TOP 10-listen over seværdigheder i Rom. Bogen er derfor primært tiltænkt dig, der allerede har besøgt Rom. Med disse oplevelser følger du ikke bare i fodsporene på alle andre turister.

God læselyst og rigtig god ferie i Rom.

Henrik Nørby Langvang

[E-bog: 50 unikke oplevelser i Rom | \(forzaitalia.dk\)](http://forzaitalia.dk)

Romquiz

Svar på quiz i Coronabrev nr 14: 1. Trinità dei Monti. 2. Pz. Colonna. 3. Villa Medici. 4. Sant'Andrea della Valle. 5. Sant'Agnese in Agone. 6. Basilica di Santo Stefano Rotondo

Detaljer taget ud af en større sammenhæng. Hvor hører de til?

1

2

3

4

5

- Svar på quiz:
1. Nymfe fra Fontana del Nettuno på Piazza Navona
  2. Abraham byder Gud og 2 engle velkommen og på et måltid. De kom for at varsle, at Sara ville føde en søn. Mosaik i Santa Maria Maggiore
  3. Putto ved foden af statuen af kejser Augustus i Vatikan-museet
  4. Pythagoras i Rafaels fresko Skolen i Athen i Vatikan-museet.
- Tavlen foran demonstrerer Pythagoras' musikteori om sammenhæng mellem tal og musikalske intervaller. Også kaldet Stærnes Musik
5. Detalje fra Fontana del Pantheon, fontænen foran Pantheon Aqua Virgo (Jomfru vandet)

Romselskabet S.P.Q.R

Vesterdalen 52 | 2870 Dyssegård | Telefon 22 30 64 60 | mogensbang@vesterdalen.dk

Jyske Bank 7854 1361115

